

spejdernes magasin

NR. 1 . JANUAR 1969 . 53. ÅRGANG

BJØRNE KLO

Bjørnekloen er ikke nogen ny skovmandsprøve, ikke noget due-lighedstegn, ikke nogen konkurrence.

Bjørnekloen er en læderlap, som skovmænd (og skovmandsledere) kan erhverve for tilfredsstillende deltagelse i et bjørneklo-stævne.

Bjørneklo-stævne er et af divisionen eller distriktet arrangeret skovmandstræf, omfattende a. ild-boring, b. bivuakbygning, c. brødbagning, d. o-løb, e. praktisk og/eller teoretisk opgave. De nærmere bestemmelser og den nærmere udformning afgøres af divisionens/distriktets skovmandsledere.

Bjørnekloen er et nyt tilbud til landets skovmænd!

SENIORUDVALGET

Seniorudvalget hedder den kreds af mennesker, som søger at finde gode ideer frem til landets skovmænd og rovere. Det gælder ideerne på kortere sigt (landsomfattende skovmandsarrangementer,

ideer gennem Øksen og Spejdernes Magasin m.m.m.) og ideerne på længere sigt (hvilken fremtid skal skovmandsarbejdet have).

Seniorudvalgets formand er korpsets nye seniorleder, Erik Christiansen (berytget under navnet Stjansen). Udvalgets vigtigste bestanddele er et aktivt roverudvalg og et aktivt skovmandsudvalg (»wood-teamet«). Det sidstnævnte udvalg vælges på det årlige DASK-møde i november og ser nu således ud: Frits Heikel Vinther (formand), Gorm Christensen (DASK i Frederiksborg), Ole Hugaard (»Plys« – DASK i Vestsjælland), John Rostholm (DASK i Bernstorff) og Bjarne Rasmussen (»Sander« – DASK i Limfjord). Udvalget er allerede gået energisk til sagen og vil med jævne mellemrum lade høre fra sig, bl.a. på disse sider.

Har du og din skovmandspatrolje gode ideer, kritik eller forslag, så skriv til wood-teamet.

Adresse: korpsetkontoret.

LANDNAMSHYTTE FRA KULSØ

Skal DIN patrulje bygge landnamshytte i Ny Hedebylejren? Læs side 6-9

1. Herlev Trop og Flokke
Det Danske Spejderkorps
NU ER DER
7 MÅNEDER TIL
KORPSLEJREN

Forsidebilledet:

Hermeliner 1. Gjentofte
omkring pejsen

SPEJDERNES MAGASIN

Udgivet af Det Danske Spejderkorps

Ansvarshavende redaktør

Axel Skylv
Udsigten 18, 2820 Gentofte
Tlf. 01 33 (GE) 2719

Ekspedition af korpsets blade

Korpskontoret
Frydendalsvej 32, 1809 København V
Tlf. (01) 31 36 66

	Side
Bjørneklo - et tilbud til skovmænd	2
Nytår - spejderchefen skriver	3
Indbinding af Spejdernes Magasin	3
Sommerlejr for skovmænd (Lapland)	4
Landnamhuse (Ny Hedeby aktiviteter)	6
Ny Hedeby Pioner - nyt patruljedueltstegn	8
Aktuelle meninger	10
Vind en gratis rejse til jamboreen 1971 - Nyt navn til »World Scout Friendship Fund«	11
Boghylden	12
Spejdertidende	13
Opfinderklubben	14
Patruljeblade	14
Æresiden for næstsidsste gang	15
Kreditkort til verdensspigespejderchefen	15
Bjørns rejser	16
Jungle Nyt	18
Kortsignaturer	20

Trykt i Clemenstrykkeriet, Århus

NYTÅR

SPEJDERCHEFEN SKRIVER

Nytår bruges ofte til at overveje, hvad der var skidt i det gamle år, og fastlægge de mange punkter, hvor man vil forbedre sig i det kommende år. Nu har vi spejdere jo en anden årsopdeling. For os starter det nye år efter sommerlejrens oplevelser og fortsætter lige til næste sommerlejr.

Så vidt er vi midt i spejderåret ved nytårstid. Derfor kan vi da godt have gode forsætter, bl.a. ved at medvirke til at vi i patrulje og trop får det endnu mere spændende.

Også dette spejderår slutter vi med en somerlejr. Men denne sommerlejr er noget specielt, for i 1969 har vi korpslejr, og her vil alle landets levende patruljer mødes. Er I kommet i gang med forberedelserne til Ny Hedeby-lejren? Ellers må I op af starthullerne nu. Jeres tropleder kan fortælle jer om alle de mange spændende aktiviteter, som I kan gå i gang med, og som vil bevirke, at vor korpslejr bliver en rigtig kopi af Hedeby, den store markedsby for vikingerne.

Til alle patruljeledere er udsendt en idébog med tips til de mange ting, som skal bruges eller sælges i lejren. Brug disse tips, og I vil få mange hyggelige timer.

Vel mødt i Ny Hedeby, hvor 10.000 danske og udenlandske spejdere sætter deres præg på lejren. Lad ikke dig selv eller din patrulje blive snydt for denne chance.

Venlig hilsen

INDBINDING AF SPEJDERNES MAGASIN

Vil du have indbundet sidste årgang af Spejdernes Magasin i grønt stift lærredsbind m. guldtryk, kan du inden 15. febr. 1969 sende de 9 numre samt indholdsfortegnelsen til Clemenstrykkeriet, Kystvej 37, 8000 Århus C. Prisen er kr. 15,00 ved indbetaling samtidig med indsendelse af bladene eller kr. 20,00 pr. efterkrav. Læg en seddel med dit navn, adresse samt postnummer/distrikt inden i blad nr. 1. Det er også muligt at få indbundet 1967-årgangen i et bind for sig. Må da ved indsendelsen være bundtet særskilt, og også her skal en seddel med navn og adresse være indlagt i blad nr. 1.

REDIGERET AF
JØRN HEIKEL VINThER

TEKST OG FOTOS
PER HESSDAL

I erkendelse af, at der i år måtte noget særligt til for skovmændene i Østerbro division, besluttede vi i 1967 at gå i gang med forberedelserne af en skovmandshejk til Lapland for alle divisionens skovmænd. Målet skulle være det skovmandsrigtige terræn i Norra Lapplands fjeldområde.

Efter at skovmandsmøder og hejker i foråret havde dannet optakten, drog vi den 6. juli af sted med toget mod Nordsverige. I løbet af de 7 timer, vi gjorde ophold i Stockholm, fik vi lejlighed til at se lidt af byen – bl.a. det nyligt hævdede krigsskib »WASA, som aldrig kom rigtig af sted på sin jomfrurejse.

Snart lagde vi endnu 29 timers togrejse bag os, og vi slog lejr i Kiruna. Næste dag blev vi udstyret med minearbejderhjelme, hvorefter vi kørte med bus 3½ km ind i Kirunas største malmgrube. Her dybt under jorden fik vi demonstreret de forskellige maskiner og redskaber, som benyttes i en moderne mine, idet vi samtidig blev sat ind i grubens virke og produktion. Efter dette udbytterige besøg tog vi til Jukkasjärvi, hvor vi så en bygd, som den så ud for 150 år siden. Aftenen blev brugt til at nyde midnatssolen fra et udsigtspunkt ved byen.

Men skovmandshejk er også andet end virksomhedsbesøg og egnsundersøgelse, og tredjedagen gik turen videre med toget over rigsgrænsebanen til Narvik i Norge. Efter en hurtig rundgang i byen og en god portion hvalbøf tilberedt på norsk manér, gik turen tilbage til den norsk/svenske grænse. En kort ruteinstruktion til slængene og en midlertidig afsked med civilisationen var indledningen til de følgende dages herlige fodtur på 180 km.

Trætte af førstedags-etapen, som

utroligt nok foregik i snestorm og kulde langs det ufremkommelige grænseskel mellem Norge og Sverige, ankom sidste slæng til overnatningsstedet kl. 21.00. For første gang blev her et af »Svensk Turist Forenings« vindskydd benyttet til husrum for 12 personer (2×3 m). Derfor kom ingen til at fryse på trods af kuldegrader og manglende brænde.

Næste dagsmarch førte os langs Storsteinsfjell ned til en lille lun og snefri dal ved Unna Alakats. Det var tid at tørre støvler og sokker, idet den meterhøje sne, som var usædvanlig på denne årstid, havde gjort det livet surt for vore fødder.

Videre gik turen ad vanskelige stigninger, over elvløb, der stillede store krav til deltagerens behændighed og snilde. Landskabet havde bogstavelig talt »bjergtaget« os, og vi nød i fulde drag at være overladt til vor egen opfindsomhed med kort og kompas i hånden – det var 1. classes skovmandssport, der her blev budt os.

På femtedagen overnattede vi umiddelbart nord for Pårsotjakkogletscherens rand, og næste dag skulle vi vise, om vi skovmænd skulle være de første over denne gletscher for sommeren 1968. Vi klarede den godt nok, og det hele var overstået i løbet af ca. 3 timers næsten uafbrudt gåsegang opad i sne til knæene. Til hvert rebhold hørte 4 mand, hvoraf den forreste med isøksen i hånden måtte sørge for, at han og hans kammerater ikke skulle falde i en af de mange, dybe gletscherspalter. Spændingen var så meget større, da det meste af gletscheren var dækket af et tykt lag sne, således at man ikke var i stand til på forhånd at se, hvor spalterne var. Da vi nåede op i pashøjden, fik vi den udsigt over

LAPLANDS HEJK

Sommer-

lejr

for

Skov-

mænd

Kebnekaise-massivet, som kun åbenbares for fjeldvandreren, der vover sig bort fra alfarvej. I denne stilhed sås forrevne kamme og syllespidse keglestubbe, der snedækkede voksede op til underkanten af skydækket. Disse stunder, hvor man sad og nød frugten af et hårdt opstigningsarbejde, fik vi mange af i de næste to dage.

Den ottende dag nåede vi gennem den smukke Tarfalavagge ned til »Kebnekaise Fjeldstation«, hvor aftenen gik med dejlig varmt brusebad og afslapning. Næste morgen tidligt op, af sted med madpakken på ryggen for at bestige Sveriges højeste top KEBNEKAISE på 2117 meter. Efter en hård

kamp med stejle stigninger langs jøkelbækken og store myggesværme nåede vi op i snefeltet med lidt mere moderate stigninger. Björlings Gletscher nåede vi efter 2 timer, og pludselig gik sporet op ad en lang, skarp tagryk med frit fald til næsten begge sider – noget der virkede barskt på os alle. Det sværeste stykke af bestigningen var den 150 meter næsten lodrette klippevæg, som måtte forceres, inden topstuen var nået. I topstuen spiste vi frokosten, hvorefter vi i løbet af en halv time befandt os på selve toppen. Herfra nød vi den herligste udsigt over ca. 1/11 af Sveriges landområde (ca. størrelsen af Danmark). Alle deltagerne blev her

på toppen optaget i divisionens ekspeditionstrop under de sædvanlige, højtidelige former.

Nu havde vi fortjent en god nattesøvn, da vi vendte tilbage til fjeldstationen. Især da turen den næste dag var beregnet til ca. 37 km. Igennem fladt dalterræn ad »Kungsleden« gik ruten, og undervejs besøgte vi de forskellige former for lapkåter. Næste dags morgen skulle hele styrken passere Tessajaure (sø) i robåde – til stor fornøjelse for os andre måtte en af deltagerne ro turen 5 gange på grund af uorden i systemet.

Efter 11 dage i fjeldmarken nåede vi frem til Stora Sjøfallet, hvor en turistbåd entredes med det for-

mål at føre os frem til civilisationen igen. Efter denne store oplevelse er der selvfølgelig mange ting, som vi husker, men frem for alt står nok glæden ved at kunne klare sig selv igennem et terræn ved egen hjælp under nydelsen af den pragtfulde, uberørte natur.

Helt sikkert er det da, at det ikke er sidste gang, divisionens ekspeditionstrop har været ude på sommertur. Næste gang ved vi i hvert fald, at ting som let (frysetørret) proviant, gode støvler og letvægts-telte er det vigtigste i hele udrustningen, alt andet udstyr er efter vor mening underordnet, når blot det tilfredsstillende ens egen smag.

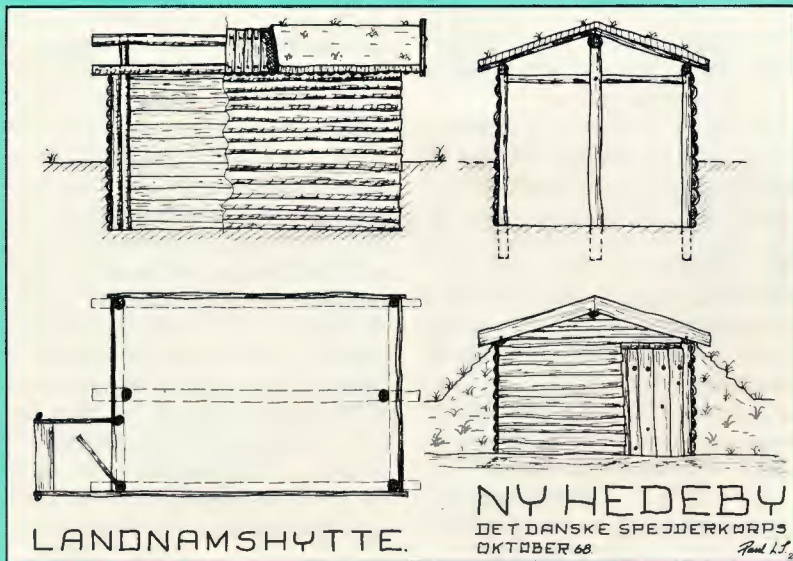
Per Hessdal

LÆS OGSÅ SIDE 2 OM BJØRNEKLO

NY HEDEBY AKTIVITETER

AF POUL M. JACOBSEN

LANDNAMSHUSE

Vikingetidens mænd tog på opdagelsesrejser. På disse fandt de ukendte lande, som f.eks. Island, Grønland og Vinland (Nord Amerika). Nogle af de berejste vikinger kunne ikke enes med deres konger, og derfor besluttede de at bosætte sig i de opdagede lande. Disse mænd kaldes landnamsmænd, og deraf kommer navnet landnamshuse.

Et landnamshus er en lun og hyggelig vinterbolig. Hertil kommer, at den er nem at bygge og derfor en god patruljehytte til patruljegrund. Ikke alle patruljer har endnu en sådan grund, men du og din patrulje kan alligevel komme til at bygge et landnamshus.

Til Ny Hedeby distriktet i korpslejren i sommer vil vi bygge 200 landnamshuse. Husene placeres uden om de allerede byggede Hedebyhuse.

Til byggeriet anvendes ca. 100 stykker fem til seks meter lange lærkestammer, og først graves et 2,5 meter gange 3,5 meter og 0,8 meter dybt hul.

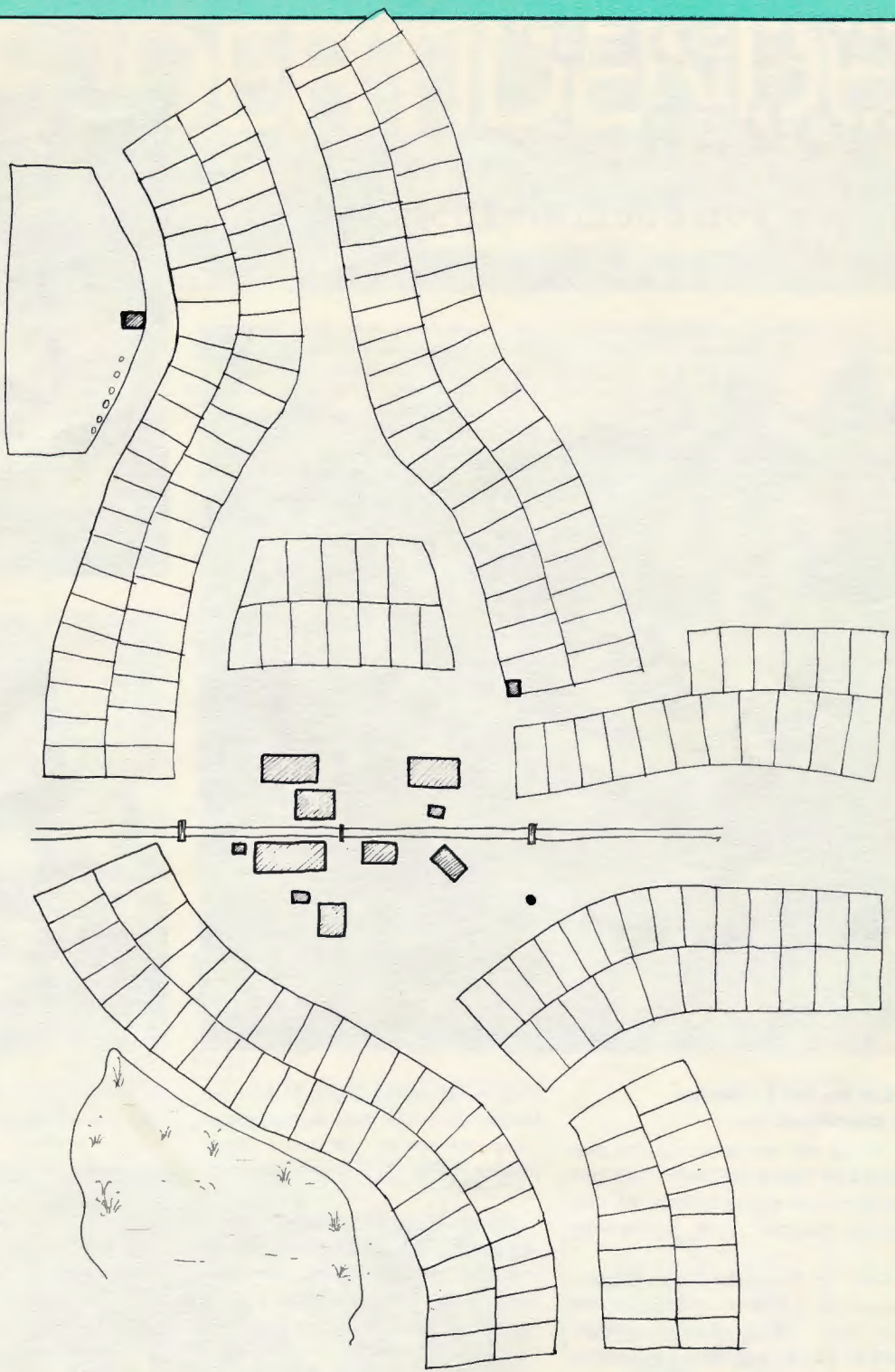
Langs hver langside rejses fire stolper, og midt for hver gavl rejses en kraftig stolpe. Herefter lægges en rem over hver langsides stolper. Stolperne tappes op i remmene.

En kraftig ås tappes over gavlstolperne, og endelig skal der i gavlene lægges en bjælke mellem hjørnestolpernes øverste del. Nu er konstruktionsarbejdet slut, og vi kan gå i gang med at beklæde.

Væggene beklædes med flækkede lærke, derefter halm eller mos og yderst mod jorden et lag plastik. Den opgravede jord lægges helt op ad væggene. Taget beklædes også med lærk, herover halm, plastik og øverst græstørv.

Så er det rå hus færdigt, og vi mangler afpudsningen, der bl.a. består i at lave dør, vindue, trappe og dørhængsler. Endvidere kan huset forsynes med vindskeder, lyreåbning og trækulsovn.

I Ny Hedeby vil erfarne lagmænd vejlede og hjælpe jer med byggeriet. Endvidere er landnamshuset tegnet i Hyttebogen fra Kulso-serien.

NY HEDEBY

BYPLAN

DET DANSKE SPEJDERKØRPS
OKTOBER 68

Poul L.S.

NY HEDEBY PIONER

NYT PATRULJEDUELIGHEDSTEGN

INTRODUCERET VED HARTVIG

Nu er der kun 6 måneder til korpsslejren!

Vi er vel alle enige om, at det skal blive alle tiders korpsslejre! Det gør det kun, hvis vi alle trækker på den samme hammel – ad Ny-Hedeby til.

Gennem Mahlapanzi og Hedebybogen er I blevet informeret om det nye patruljeduelighedstegn, som er blevet indstiftet i anledning af korpsslejren. Det er dog ikke således, at duelighedstegnet kun gælder til korpsslejren. Vi regner med at lade det fortsætte, dog med en ændret ordlyd i fremtiden, hvis der er interesse for det.

Jeres hjælpemiddel til patruljeduelighedstegnet er Hedebybogen, som er udkommet i Kulsøserien.

Den er udleveret gratis til alle patruljer, men den kan iverigt købes i depotet ligesom de andre bøger i Kulsøserien.

— — —

Der er et »hjælpemiddel« mere, jeg gerne vil pege på: divisionslagmanden. Han vil gerne være jer behjælpelig med at komme i gang, og hvis det kniber for jer at skaffe de rigtige materialer, vil han også prøve at hjælpe jer med det.

Penge at tjene

Til HEDEBYPIONER skal man lave varer til Hedebymarkedet. Her er der virkelig mulighed for at tjene penge, så I helt eller delvis kan få dækket jeres korpsslejrkontingent. Endnu kan ikke siges, hvor meget

de enkelte varer kommer til at koste, det afhænger jo da også af, hvilken kvalitet, varerne har. Men jeg kan sige så meget, at det er ikke meningen, at publikum skal kunne handle til godtkøbspriser. Der skal betales en rimelig pris for varerne.

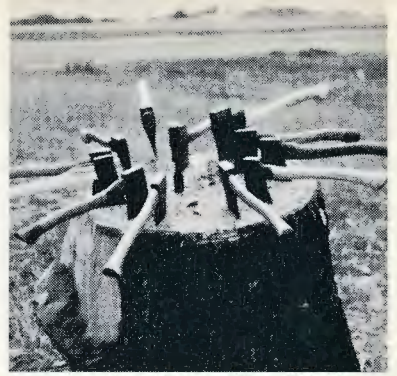
En vikinglejr

Der skulle gerne blive så mange »teltstativer« med vikingeornamenterik, at disse helt præger teltlejren. Hvis det sker, vil det blive et flot syn at stå oppe på Højborg og se ud over korpsslejren.

En håndsrækning til arkæologerne

Ny-Hedeby er jo ét stort stykke arkæologisk forsøg. Alligevel ville

HEDEBYPIONER

1. Patruljen skal fremstille varer til Hedebymarkedet, heraf mindst tre ting pr. medlem af de varer, der er omtalt i Hedebybogen.
2. Patruljen skal enten:
  - a) bygge en landnamshytte i Ny-Hedeby af en sådan kvalitet, at den kan blive stående til brug i fremtiden.
  - eller:
  - b) udstyre sit telt med vindskeder som vist i Hedebybogen, samt deltage i opbygningen af genstande til det distriktscenter, som troppen bliver deltager i.
3. Patruljen skal til korpslejren fremstille en særlig patruljestander med vikingemotiver.
4. Patruljen skal fremstille mindst to spader eller skovle af udkløvet træ til brug i korpslejren.
5. Patruljen skal – senest i korpslejren – selvstændigt have arbejdet med arkæologiske forsøg, f.eks. trækulsbrænding i grubemile, pottibrænding i mile, vævning på oldtidsvæv, brikvævning, farvning, flinthugning, støbning, bagning i oldtidsovn m.v.

det være vældig godt, om samtlige spejdere deltog i ét særligt arrangement. Jeg tænker på træspadene.

— — —

Alle vikingetidens jordarbejder er udført med træspader; men ingen ved rigtigt, hvor gode eller hvor dårlige disse egentlig var. Hvis man i samtlige patruljer i korpslejren kun anvender træspader til gravearbejdet, ville vi få et bredt erfaringsgrundlag på én gang. Det er da arkæologiske forsøg, så det batter.

Duelighedstegnene overrækkes i korpslejren

Vi skulle gerne have alle landets patruljer i gang med det nye pa-

truljeduelighedstegn. I vil uden tvivl få fornøjelse af at arbejde med det, og samtidig vil I være med til at sikre alle tiders korpslejr.

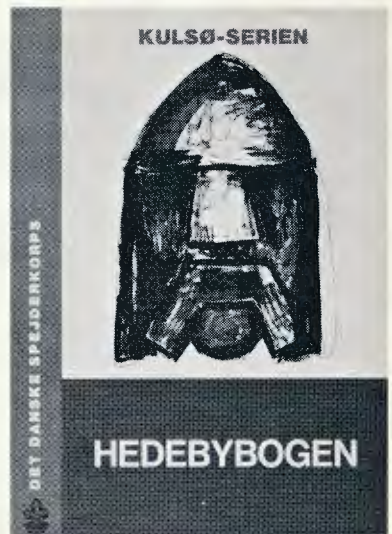
— — —

Ved en særlig højtidelighed vil I få duelighedstegnet overrakt i korpslejren. Det er endnu uafklaret, om det bliver spejderchefen eller lejrchefen, eller måske bare mig, der kommer til at aflevere det til jer; men jeg håber, at vi til den tid i skøn samdrægtighed vil sande lejrens motto: **Arbejde – en værdifuld fornøjelse.**

God fornøjelse.

T. Hartvig Nielsen.

Din PL har den – fås også i depotet

aktuelle meninger

Redigeret
af
Jens Andersen

Uniformsændringer

Det er kommet mig for øre, at der – hvis det ikke allerede er sket – vil blive nedsat et udvalg, der får til opgave at drøfte en ændring af uniformen. Til de, der ikke ved hvad dette vil medføre, skal jeg her give eksempler på det: Hatten vil blive erstattet af en beret eller endnu værre en skråhue, vore korte sommerbenklæder vil blive erstattet af et par lange, uldne bukser og mon ikke – når vi er i gang med en militarisering af uniformen – halstørklædet bliver trængt væk af et (jeg fyldes med væmmelse) slips! . . . ?

Hør nu en gang mit særdeles gode forslag. Det går i al sin enkelthed ud på, at vi må tilbage til Baden Powells uniform, hvilket betyder, at vi må pille alt det overflødige »fastelavns-udstyr« – det være sig strømpeopslag samt kulørte mærker og snore – af. Foruden det, bør den ret generende krave skæres af, tørklædet laves i lettere kvalitet og endelig skal sommerens uniformsskjorte selvfølgelig have korte ærmer.

Til slut har jeg en kommentar til de i novembernummeret præsenterede titler. LATTERLIGT! !! Jeg forstår ikke hvorfor I ikke fortsatte i den militære retning og kaldte f.eks. patruljeføreren for **gruppeløber** (GF), tropsførereren for **delingsfører** (DF) og divisionschefen for **kolonnefører** (KF). (Jeg må fælde en lattertåre – ha, ha, ha).

PF. Ole Jensen,
7. Århus Trop.

Ved en eventuel uniformsændring kan jeg ikke helt tilslutte mig de synspunkter, du anfører, et uniformsudvalg vil fremhæve. Det eneste jeg i dit uniforms-ændringsforslag vil tilslutte mig er, at kraven på uniformen burde skæres af. I min egen patrulje gør vi simpelthen det, at vi bukker den indenfor uniformen.

Vi skal forhåbentlig ikke, som du mener, til at have både sommer- og vinteruniformer.

Med hensyn til titel-ændringen henviser jeg til min kommentar af Per Lundes indlæg.

Jens Andersen.

Fornyelse af spejderhjælpen

Det indkomne beløb ved spejderhjælpen er dalet. Det skyldes sikkert, at systemet ved indtjeningen er forkert. Formålet er absolut værdigt. Det er den måde, hvorpå spejdere, ulve, smutter og mejser går rundt og formelig »tigger« om arbejde, ikke? De tilby-

der at løbe i byen, slå græs, vaske bil eller lignende. Det gør imidlertid ingen forskel, det er stadig spejdere, der kommer og beder om et pengebeløb til spejderhjælpen, som de ganske vist vil yde en tjeneste til gengæld for. Det giver et uheldigt indtryk af, at spejdere render rundt og samler ind, så længe det kun er småtjener, der ydes.

Der må tages et ganske andet og tydeligt initiativ fra spejderen side, således at spejderen tilbyder arbejdskraft i modsætning til tidligere år, hvor det var spejderen, der bad om arbejde ved at rende folk på dørene.

Under sidste arbejdsuge så jeg i avisen to spejderpiger, der havde slået sig på at tilbyde skopudsning på et befærdet sted i København. Det er vejen frem, ikke netop skopudsning, men ideen med at tilbyde arbejdsvillige hænder, som folk så kan benytte sig af. Afdelinger fra alle korps, på tætbefolkede steder måske hele divisioner, skal slutte sig sammen om at tilbyde udførelse af arbejde, som ikke kræver viden eller styrke, men blot mange hænder, der vil gøre en indsats for en god sag. Det kunne måske organiseres ved annoncering med en adresse, hvor det var muligt at bestille spejdere i passende antal til at lave f.eks. frugtplukning i større stil, oprydning i kældre og pultekamre. Perioden, hvori spejderhjælpen løber, må også udvides.

Dette skal først og fremmest opfattes som et forslag og udspil til personer, der kan foreslå nøjere detaljer, men også til personer, der har en anden mening.

PF Sudi
Skovlunde.

Jeg kan kun tilslutte mig dit forslag om ændring af spejderhjælpen. Selv tror jeg, at de fleste spejdere over 13 år græmmes ved at »tigger« folk om arbejde og derved penge. I det hele taget findes den største spejderhjælpsaktivitet blandt ulve og de yngste spejdere samt tilsvarende aldersgrupper hos andre korps.

Så lad os få spejderhjælpen ændret!

Jens Andersen.

Mere om uniformer

Jeg vil gerne vide hvorfor:

a) at man ikke må gå i cowboy-bukser til spejder om vinteren.

b) hvorfor udgør løb en så stor del af spejderarbejdet, der må da være ting, der er vigtigere som f.eks. lejrspport, pioner o.lign.

Desuden mener jeg, at divisionen skal satse på lejrreport som vigtigste konkurrencegen.

Venlig hilsen
Peter Klitgård,
Rungsted Kyst.

Du spørger, hvorfor man ikke må gå i cowboy-bukser til spejdermøder. Så kan jeg svare dig, at det er fordi cowboy-bukser ikke er reglementeret spejderpåkledning. Siden du i det hele taget stiller det spørgsmål, må det jo være fordi, du ikke bryder dig om at gå i knickers eller ski-bukser. Hvad knickers angår, forstår jeg

dig så udmærket godt, idet det faktisk er svært at færdes i dagslys iført sådanne uden at undgå opmærksomhed. Knickers er jo et håbløst gammeldags beklædningsstykke, men samtidig et meget praktisk. Derfor bør vi måske nok alligevel gå over til at bruge alm. lange bukser, men dog ikke cowboy-bukser.

Hvis der bliver lavet mange løb i den trop, hvor du er spejder, er der ikke noget at sige til, hvis du er træt af løb. Men det er jo sådan, at løb absolut er det nemmeste for en fører at arrangere, i stedet for at finde på noget fornuftigere. Løb er imidlertid ikke helt overflødige, hvis de bare laves med henblik på træning af sanserne m.m. Derfor bør antallet af løb efter min mening alligevel holdes nede på omkring ét pr. kvartal.

Jeg giver dig ubetinget ret i, at lejrspport bør være det elementære ved en divisions-turnering. Der er som regel alt for mange løb på turneringerne, og det gælder igen her, at løb er det letteste at lave, og nogle kan ikke lave andet. Imidlertid er konkurrenceformerne inden for divisionerne ofte fantastisk uretfærdige og ikke særlig spændende!

Jens Andersen.

Fører – leder?

I »Spejdermagasinet« fra november måned 1968 skrives der under rubrikken »Aktuelle meninger«, at spejderorganisationen ikke er politisk engageret og ikke vil deltage i den politiske debat. Det er helt i orden, men det underer mig, at man andstedets i bladet bekendtgør, at det nu hedder bandeleder, patruljeleder, flokleder osv. og ikke som før patruljefører, bandefører osv. Fra anden side ved jeg, at det er fordi man forbandt betegnelsen »fører« med »der Führer«, og så var man altså så snilde at ændre dette. Men er det ikke politik, kære venner? Det er jo fordi man afsky'r det nationaldemokratiske parti og derfor hastigt ændrede betegnelsen. Er der da noget galt i at være nationaldemokrat? Næ, lad os være fri for politik hos spejdere!

Med venlig hilsen
Per Lunde, Jerup.

Jeg kunne nu godt lide at vide, hvor du har det med »der Führer« fra. Jeg kan kun tænke mig dette anvendt af folk, der i forvejen er modstandere af spejderbevægelsen.

Den eneste virkning denne titel-ændring efter min mening vil få, er, at vort korps udattil synes mere demokratisk end hidtil.

Jens Andersen.

DEBAT
DEBAT
DEBAT

hvad mener du?
Skriv til Magasinet
(se adressen side 3)

Vind en gratis rejse til jamboreen i Japan 1971

Verdensspejderbureauet indkalder til konkurrence blandt alle spejdere (ulve) fra 11 til 15 år.

Nyt navn til »World Scout Friendship Fund«

Takket være bidrag fra spejdere over hele jorden har verdensspejderbevægelsen kunne oprette et særligt fond med det formål at støtte spejderarbejdets udbredelse i spejdermæssigt fattige områder. Den økonomiske hjælp, fonden yder, går i første række til støtte af udgivelsen af spejderhåndbøger på de lokale sprog samt til forbedring af førertræningscentre og førertræningsmuligheder. Målet er kort og godt, at hjælpe med til at skaffe bedre spejderarbejde for flere drenge.

»World friendship fund« blev oprettet i 1963. Desværre er dens navn ofte blevet forvekslet med andre nationale eller internationale fonds. Derfor ønsker verdensspejderbureauet nu at finde et nyt navn til fondet – jo kortere des bedre! Fondets navn bør appellere til spejdere over hele jorden.

Deltagebetingelser

For at kunne deltage i konkurrencen skal indsenderne være aktive spejdere (evt. ulve) samt være fyldt 14 år den 1. juli 1971, men ikke være fyldt 18 år den 1. august 1971. (Det er disse aldersgrænser, der vil være gældende for jamboreen i Japan).

Vinderen udvælges af en international jury, og præmien er som nævnt en **gratis rejse til jamboreen i 1971**.

Hvis du vil deltage, skal nedenstående talon sendes således, at den er verdensspejderbureauets kontor i Geneve i hænde senest 31. marts 1969. Da man ikke forstår dansk dernede, er kuponen affattet på engelsk. Dit forslag til navn på fondet bør ligeledes være **affattet på engelsk**.

Klip her

Spejdernes Magasin - Det Danske Spejderkorps - DENMARK

» TITLE COMPETITION «

Send til:

Boy Scouts World Bureau
Case postale 280
1211 Geneva 11
Switzerland

Skriv med blokbogstaver:

FAMILY NAME .....
(Efternavn)

FIRST NAME .....
(Fornavn(e))

DATE OF BIRTH .....
(Fødselsdag) Day/Month/Year

SCOUT TROOP .....
(Trop)

FULL POSTAL ADDRESS .....
(Postadresse) Street and No./Post Box No.

City ..... Postal District ..... County/State/Province .....
(By) (Postdistrikt) (Landsdel)

Country .....
(Land)

I SUGGEST AS TITLE .....
(Foreslået navn)

ENTRY CERTIFIED AS FROM ACTIVE SCOUT .....
(Det bekræftes at ovennævnte er aktiv spejder)

Signature of Scoutmaster
(TL's underskrift)

Note: All entries must reach Geneva 31st March 1969. The decision of the Jury will be final. In case of duplication of the winning title the winner will be drawn by lot. It is understood that the winning title shall be for the exclusive use of the Boy Scouts World Conference.

BOGHYLDEN

MADAM BLÅ – en sangbog for alle 4 korps
En ny sangbog har set dagens lys. Den er lille og handy, men indeholder alligevel 250 sange.

Der er ca. 50 sange, viser og negro spirituals på engelsk og ca. 50 kanons, foruden en mængde gode spejdersange og -viser, andre danske viser, svenske, tyske og franske sange samt julesange.

»Madam Blå«, som den er døbt, bruges bedst som supplement til korpssangbogen, og er iøvrigt lige velegnet for alle fire korps, idet næsten ingen af sangene står i nogen af de gængse korpssangbøger.

Skriv til

**E. Kragh Petersen,
Vallerød Banevej 14,
2960 Rungsted Kyst.**

efter et enkelt eksemplar til at begynde med (5,50 kr.) og undersøg, om »Madam Blå« er noget for dig og din patrulje, trop eller afdeling. Ved køb af 15 stk. og derover koster den kun 5 kr. Sendes overalt pr. efterkrav.

Hvornår var din trop sidst nævnt i Spejdertidende

Hvorfor skriver du ikke til SPEJDERTIDENDE og beretter om spændende arrangementer i din trop?

Farvestrålende papirdug 117x175 cm med WALT DISNEYs morsomme tegninger fra den nye junglebogsfilm kr. 2,50

og når sneen kommer!

Asketræs kælke

med jernslidbånd

100 cm kr. 39,85

120 cm kr. 49,85

Luffer og handsker

SELBU norske håndstrikkede

fra kr. 18,50

POPLIN med teddyfoer

fra kr. 10,00

FINGERVANTER strikkede

fra kr. 7,85

Vinterhuen

dejlig varm uld kr. 13,00

Spejderanorak

til både ulve og spejdere

fra kr. 63,25

Fløjsknickers

med foer fra kr. 46,00

Skibukser

uldne fra kr. 54,00

Det Danske Spejderkorps Depot

Nørre Farimagsgade 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:
Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus C:
Frederiksgade 69
Telf. (08) 13 38 13

Aalborg:
Borgergade 5
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

SPEJDERTIDENDE

REDIGERET AF HENRY CHRISTENSEN

HAVNBJERGSPJEDERE I ENGLAND 9 spejdere fra Havnbjerg Trop til 6th Essex International Jamboree

Fredag den 26. juli afgik vi med M/S England fra Esbjerg. Efter en nogenlunde rolig overfart til Harwich og en kort togrejse, nåede vi Hockley-station. De næste otte dage skulle vi tilbringe sammen med ca. 2000 spejdere fra 25 forskellige lande på 6. Essex International Jamboree i »Belchamps« nær Hockley. Vi lærte mange nye kammerater at kende fra England, USA, Japan, Jamaica og andre lande. Fra Danmark deltog ialt 63 spejdere.

Dagen i lejren begyndte ret utraditionelt, idet vi blev vækket kl. 7 om morgenen af en eksplosion fra en mortergranat. Morgenmaden – the, bagte bønner, pølses, fiskefrikadeller og lignende – klarode vi i løbet af en halv time. Resten af dagens program var ret frit. Patruljen kunne besøge »Trading Post«, hvor man kunne komme til at lave

næsten alt muligt. Man kunne komme på hike, orienteringsløb eller forhindringsløb. Man kunne lave pioneropgaver eller småting til »dollarmarkedet« (1 dollar = 1 point). Desuden var der hver dag en lille fast opgave til hver af patruljerne.

Hvad regulær spejdersport angår, var lejren en skuffelse. De ca. 1500 engelske spejdere, der deltog, lavede ikke en stump lejrarbejde. De havde simpelt hen det hele med hjemmefra. Bænke, borde, stole og gasanlæg bragtes til lejren med store lastbiler. I englændernes »Den lille Spejderbog« finder man ikke en liste med træarternes brændværdi, men en fortegnelse over gasanlæg egnede til spejderbrug. Da vi med megen møje og besvær havde skrabet træ sammen til de nødvendige lejrarbejder, var de engelske spejdere imponerede og forbløffede over, at det overhovedet kunne lade sig gøre at stille noget brugbart på benene med så simple midler.

I vores fritid kunne vi besøge lejrens store marked, hvor der handlede og byttedes (swop) på livet løs eller vi kunne spille fodbold på lejrens arena. Aftenerne tilbragte vi i lejrens »tea-bar«, hvor der afholdtes stemningsfulde improviserede lejrball. Af specielle arrangementer var der bl.a. udflugter til London og Gilwell-Park. Fredag den 2. august kom sir Charles Maclean, den engelske spejderchef, og shook hands med samtlige lejrdeleger. Hele det tjekkiske spejderkorps kom og besøgte lejren – de er ca. 25 mand.

Lørdag den 3. måtte vi tage afsked med »Belchamps«. Det var med vemod, vi forlod den skønne egn omkring Hockley.

Efter lejren tilbragte vi to uger i privat indkvartering, og den 15. august vendte vi næsen hjem mod Danmark til solskin, kaffe og rugbrød.

Flemming Rieck,
1. Havnbjerg trop.

ALLIGATORLØBET 1969

For sjette gang afholdes det traditionsrige ALLIGATORLØB, i år den 22.-23. februar.

I dette løb, der hvert år afholdes i det hårde terræn på Söderåsen, ser vi gerne, at skovmandshold udefra prøver kræfter med vore egne skovmænd.

Det var iøvrigt om Alligatorløbet 1968, at Berlingske Tidende under overskriften: »Bask weekend for skovmænd« bl.a. skrev: »... Løbet har efterhånden vundet genklang over hele landet, og ligesom tidligere deltog skovmænd fra Jylland og Fyn i det traditionsrige løb, der blandt skov-

mænd anses for at være en af de hårdeste turneringer, der afholdes.

Ligesom tidligere var der et spændende grundlag, idet løbet endnu en gang var »henlagt« til det nordvestlige Canada, og det må siges, at forholdene sagtens kunne ligne Canada, idet starten foregik i en forrygende snestorm.

Løbet var krævende, og givet er, at de danske skovmænd her fik prøvet deres kondition.«

Hvis DU har lyst til at prøve dine kræfter (og tør!), bør du henvende dig til Alligatorløbskomiteen så hurtigt som muligt –

der har hvert år meldt sig flere, end vi har kunnet have med. Mangler du en makker, kan en af troppens PL'er eventuelt deltage.

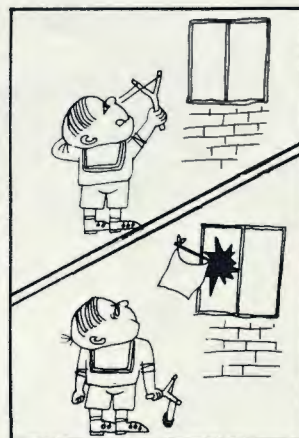
Adressen er:

Alligatorløbet 1969
c/o Niels Jeppesen
Nyvej 3
1851 København V
tlf. (01 83) VEster 88 86.

Med skovmandshilsen
Alligatorløbskomiteen
Frederiksberg Division.

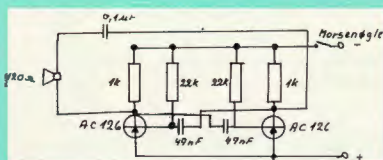

Fra nytårsparade i Glostrup

Fra Gjallerhornet

OPFINDERKLUBBEN

Kære Opfinderklub

Her har I en pålidelig og driftsikker og billig morsesummer, som man let selv kan fremstille. Batterispænding kan være mellem 3 og 25 V (husk at vende batteriet rigtigt).

Hvis I vil vide mere om vores opfindelse, så se i Populær radio og TV, februar 1966, hvori – og i lignende værker – I jo iøvrigt kan finde hovedparten af opfinderklubbens produkter.

Alvorligt talt: Var det ikke lettere at skrive litteraturhenvisninger i stedet for møjsommeligt at reproducere alle diagrammerne incl. arbejdsbeskrivelser og stk-lister. Det eneste, der måske har en vis berettigelse, er prislisterne, der jo normalt ikke er med i radiobøgerne. Herved ville der blive bedre plads til gode billeder og fornuftig tekst i bladet. – Hvis da ikke mange opfindere er blevet afskrækket af den avancerede stil og ikke længere tør indsende sjove og gode opfindelser som f.eks. regnalarmen i nr. 1, 1968, sækkemelodica i nr. 6, 1967, rullegardinsoplukker i nr. 5, 1967 og lejr vækkeuret i nr. 9, 1967. Den oprindelige tanke med opfinderklubben var vel netop at få den slags ting frem, og ikke at være kommunikationsmiddel for radioter!

Hr. redaktør! Skal vi vende tilbage til den gamle stil og finde plads for de fantasifulde indlæg?! Vi håber virkelig.

Venlig hilsen

Peter Roland Hansen
og Lars Anderskov,
Virum trop

Vi må fra redaktionens side give d'herre ret i den rejste kritik og vil gerne hertil sige:

1. Det var da rart, at der var nogle af bladets læsere, der ville lukke munden op. Desværre får vi alt for få læserbreve. Skriv dog til Magasinet. – Kun hvis vi får læsernes meninger frem, kan vi lave et blad, der tilfredsstiller flest mulig.
2. Lad os bede om nogle af de fantasifulde opfindelser igen!

Hen i vejret – ganske ulovligt

Jeg har med glæde fulgt med i de mange indsendte tegninger og beskrivelser, der i tidens løb er kommet til siden. Jeg mener blot, at redaktionen bør være mere kritisk overfor de indsendte forslag, da mange er for viderekommende og sådan set ikke vedkommer spejderarbejdet. Her tænker jeg på det hav af radiomodtagere der er indkommet. Er man ude efter den slags, kan man slå op i en hobbybog og finde dem der. Det jeg navnlig bed mærke i, var beskrivelsen af »Trådløst samtaleanlæg« i nr. 7. Den forklaring der fulgte med er helt hen i vejret. Der skal ikke sendertiladelse til at bruge en walkie-talkie, det skal der først bruges, hvis man vil være kortbølge-radioamatør, og så skal man meldes ind i EDR. (Eksperimenterende Danske Radioamatører). For at bruge en W-T skal den være godkendt af P & T, der kontrollerer, at den ligger på 27,12 Mhz. Denne godkendelse koster 200 kr., men er foretaget når man køber W-T'en i en forretning. For det andet stod der, at apparatet kunne bruges uden antenne som samtaleanlæg mellem 2 huse. Dette er brud på Radiospredningsloven. Hvis blot et sådant apparat sender 1/2 m.

gennem æteren, er det i strid med loven, og det kan blive dyrt. Foruden apparatet kan man få konfigureret radio, båndoptager og gram-mofon.

Jørgen Pedersen
2. Korsør

REDAKTØREN SKRIVER . . .

SAP er jo som bekendt en sammenslutning af patruljeblade med det formål at give ideer og tips til medlemmerne ved at disse får mulighed for at læse hinandens blade. Men SAP vil også gerne hjælpe patruljer, som tænker på at starte et patruljeblad, med råd og vejledning. Derfor stiller vi gerne patruljeblade til rådighed for dem, der ønsker at se dem. Hvis I kunne tænke jer at starte et patruljeblad, skriv da til Magasinet og gør rede for de eventuelle overvejelser, I har gjort jer med hensyn til dette. I vil så fra SAP få en stak patruljeblade til låns i en måned og samtidig vil vi hjælpe jer med jeres problemer så godt vi kan.

Glimt fra patruljebladene

Bøflerne, 7. Kolding Trop, meddeler i deres organ, Bøffel Brølet, at de i september har erhvervet sig en patruljegrund. I bladet er en tegning over en patruljehytte, som de har tænkt sig at gå i gang med at bygge.

I Blodhundeposten, et blad, der laves af rovere og tilsvarende trin fra de fire korps, DDS, DDP, KFUM og KFUK, er et interview med KFUM-spejderen spejderchef, Robert Madsen, hvori han fortæller om bl.a. sin spejdertid.

I Chingachgook er netop startet en oversigt over Vietnamkrigen og bladets »leder« omhandler problemet om eventuel sammenslutning af pige- og drengespejderne.

æressiden

GODT NYT

... er der måske mange, der vil sige, når vi fortæller, at det ved sidste DASP møde blev besluttet at droppe æressiden i Magasinet.

DÅRLIGT NYT

... mener andre måske! Baggrunden er imidlertid følgende:

1. Den plads æressiden optager vil kunne benyttes til udvidelse af det øvrige stof.
Æressidens spalteplass repræsenterer en årlig trykkeudgift på 6-7000 kr.
2. Optagelsen af navnene på æressiden må nødvendigvis ofte være

1.KL. SPEJDERE

7. Aarhus
PL. Poul Videbæk
Skanderborg trop
SM. Anders Brandt
SM. Niels Bo Christensen
1. Sønderup trop
PL. Carsten Bech
PA. Ole Thorlascius-Ussing

VÆBNERE

7. Aarhus
PA. Poul Møller
SP. Dan Fünck-Jensen
SP. Bo Fünck-Jensen
1. Sønderup trop
PL. Carsten Bech
SP. Jens Richert Petersen
SP. Jakob Eskelund
PA. Kurt Knæsgård-Sørensen
1. Ullerslev
PL. Jens Lauritsen
PA. Niels Erik Jensen

så forsinket, at sagen helt har mistet sin aktualitet.

3. Det må derfor være meget rigtige og bedre, at prøvetagerne hædres straks i de lokale blade.

SP. Alex Madsen
1. Hjørring trop
PL. Heine Sørensen
PL. Lars Hermansen

km VANDRINGER

100 km
1. Ullerslev
PA. Niels Lauritsen
SP. Per Krone Hansen
SP. Kurt Nielsen

90 km
1. Hjørring trop
PL. Peter Nørgård

75 km
1. Sønderup trop
SM. Jørn Lund-Thomsen
SM. Jørn Petersen

60 km
1. Sønderup trop
SM. Jørn Lund-Thomsen
SM. Jørn Petersen

SM. Peter Christensen
SM. Finn Gravholt
PA. Kurt Knæsgård-Sørensen
2. Køge trop
PL. Hans Chr. Pedersen
SP. Kaj Hansen

60 km
Sct. Brendt trop
PL. Jean-Paul Imbert
PA. John Hartwich
SP. Willy Hartwich
1. Hjørring
PL. Peter Nørgård

PATROLJE DUELIGHEDSTEGN

Lokalhistoriker
Høge 1. Sønderup trop

Woodcraft og
Fugleagttagger
Uglen 1. Sønderup trop

Ingeniør
Pelsjægerne Århus Skov
Division

Æressiden bringes for sidste gang i Magasinet's februarnummer og vil da kun omfatte de navne, der var indsendt pr. 2. januar 1969.

Redaktionen.

Kreditkort til verdens pigespejderchefen

Verdenspigespjederchefen, Olave, Lady Baden-Powell, har fået foræret et American Express kreditkort af Amerikas drengespjedere. Hun vil benytte kortet til alle rejser og forretninger i forbindelse med arbejdet som spejderchef, og udgifterne hertil betales af hendes velgørere.

Den 79-årige enke efter Lord Baden-Powell, der stiftede spejderbevægelsen i 1907, benyttede første gang sit kreditkort den 21. september, da hun fløj til Geneve for at overvære jubilæumsfestlighederne hos den schweiziske pigespejderbevægelse.

Skønt hun er chef for pigespejderne, er Lady Baden-Powell lige så populær blandt verdens drengespjedere, og ofte har hendes rejser og arbejde med begge grene af denne ungdomsbevægelse at gøre. I Amerika omfattes hun med stor hengivenhed, og spejderbevægelsen har givet hende sin gave, efter at hun har testamenteret breve, dokumenter og andre erindringer efter sin mands død til museet for »Spejderbevægelsen over

hele verden«, som er indrettet i New Brunswick. En ny fløj bliver nu bygget til at huse dokumenterne. Materialet har været anvendt til Lord Baden-Powell's biografi, »Baden-Powell – en helts to liv«, som er skrevet af William Hillcourt i samarbejde med Lady Baden-Powell.

– Det er meget tilfredsstillende, at materialet bliver anvendt på denne måde, og jeg er meget taknemmelig for at modtage et American Express kreditkort som gave i mit arbejde som spejderchef, udtaler Lady Baden-Powell i sit hjem i Hampton Court i London.

Spejderchefen besøgte Amerika i fjor og har tidligere i år foretaget en omfattende rejse til Sydøstasien.

Lady Baden-Powell har nu et dolarkreditkort og hører til blandt den internationale rejse- og bankorganisation, American Express' over to og en halv million kortindehavere. Et kreditkort giver sin indehaver udstrakte betalingsfaciliteter i hoteller, restauranter, butikker, biludlejningsfirmaer og mange andre steder.
O. S.

BJØRNS REJSE

AF ANY THYREGOD . ILL. AF SVEN OTTO

Bjørn rejser med sin far Torbjørn, sin mor og sin søster Gudrid til Grønland for at slå sig ned hos Erik den Røde. De lander på Grønlands sydspids og træffer Torkel, på hvis gård de bliver vinteren over.

En spåkvinde – vælven – fortæller Gudrid, at hun vil blive gift to gange, første gang med en fornem mand i Grønland, og Bjørn bliver spået, at han vil komme til mange fremmede lande.

Næste forår fortsættes rejsen langs Grønlands vestkyst til Eriksfjord. Her bygger Torbjørn en gård i nærheden af Erik den Rødes gård »Brattahlid«.

En dag hører de om et nyt land langt mod vest. Eriks søn Leif sejler ud for at finde det.

På jagt efter hvalros

På Brattahlid og Stokkanæs gik livet som før. Alle havde travlt med deres kvæg og marker eller med at jagt eller fiske.

Bjørn fik den sommer opfyldt sit store ønske: at komme med på en jagt til Nordsæter sammen med Erik den Rødes to sønner Torvald og Torstein.

Også Erik den Rødes jæger Torhall tog med. Han havde været der flere gange og kendte vejen godt. Desuden var et par mænd fra en nabogård med.

Først skulle de ro i seks dage til Vesterbygden, som lå længere mod nord. På den lange strækning dertil boede der ingen mennesker, men i Vesterbygden lå der flere gårde.

Turen blev godt forberedt: Spyd, økser, buer og pile blev efterset og ordnet. Skind-soveposer blev pakket sammen, og lidt mad og de med – men ellers måtte de fiske eller gå på jagt undervejs.

Det var alle grønlander-drenges ønske at komme med på sådan en

jagttur. Nu gik dette ønske i opfyldelse for Bjørn, der også var stolt af, at Erik den Rødes sønner havde valgt netop ham som følge-svend.

Turen til Vesterbygden gik fint. De roede om dagen, om eftermiddagen gik de i land på en af øerne, tændte bål, kogte grød eller stegte nogle fugle. Det var gerne Bjørns arbejde at skyde et par fugle. Om natten sov de i et par telte af sælskind.

De kom forbi den store isbræ, der gik helt ud i havet, og nåede efter seks dage den sydlige del af Vesterbygden. Torhall viste vej til en gård, hvor Erik den Rødes gode ven Lodin boede. Her blev de godt modtaget. Lodin var glad for at se dem og for at høre nyt fra Østerbygden ved Eriksfjord. Det interesserede ham særligt at høre om Leif, der var rejst ud for at finde nyt land.

Et par dage efter fortsatte de. Igen roede de seks dage, og så var de ved den gode fangst-plads, der blev kaldt Nordsæter. Der var ingen gårde på Nordsæter, men der var bygget nogle små huse uden tag.

De brugte deres sælskinds-telte til tag, for de måtte regne med at skulle blive et stykke tid. Båden skulle jo fyldes med hvalros-tænder og hvalros-hud. Det sorte, hårde hvalros-kød ville de ikke tage med; det ville jo fylde alt for meget, og det smagte heller ikke særlig godt.

I nogle af de andre huse var der andre jægere fra Østerbygden og Vesterbygden, og der kom flere. Man havde det godt sammen, og jagt var der nok af til alle.

Lidt hen på sommeren kunne hvalrosserne i timevis ligge sløvt

hen på isflagerne eller på stranden. Det var ikke så vanskeligt at komme dem nær, men naturligvis var det farligt.

En hvalros kunne kun dræbes, når den blev ramt i nakken, så man måtte tæt hen til den. Og ramte jægeren ikke sikkert og dybt med det samme, var det ikke sikkert, at han slap levende væk. Men jagten gik godt, og i løbet af de næste uger blev båden fyldt, og så gik rejsen hjemad med den kostbare last.

Leif kommer hjem

En dag den næste sommer stod Bjørn ude hos smeden. Det kneb med jern, og derfor var man begyndt at udvinde jern selv. Det var et kæmpe-arbejde – men jern kunne man jo ikke undvære.

Ganske vist blev økser, knive og andet værktøj slidt til det sidste, men de købmænd, som de sidste år var kommet fra Norge og Island, havde ikke haft jern nok med.

Altså måtte man her – som på så mange andre områder – hjælpe sig selv.

Fra moserne havde karlene gravet klumper af myre-malm op. Disse sten indeholdt jern. De blev bragt hjem til gårdene og lagt til tørre.

Imens ordnede smeden brændet. Det havde ligget til tørre i et tørre-hus siden sidste sommer. Nu blev det puttet i en lukket stenovn og brændt til træ-kul.

Og i dag skulle de begynde at udvinde jern. Et hul i jorden blev »foret« med sten; derefter blev det fyldt med trækul, og der blev tændt op. Når det så glødede stærkt, blev myre-malmen hældt ned, og det skulle så brænde et par timer.

Bjørn havde travlt med en blæse-

bælg for at få ilden til rigtig at blusse og varme.

Med en stor tang tog smeden den glødende malm-klump op af ilden og bar den hen til en flad sten.

Her hamrede han løs på den, så gnister og slagger spruttede ud til alle sider; men jernet blev tilbage, og det var hårdt og godt jern.

Smeden og Bjørn havde arbejdet i flere timer, da der pludselig lød et råb, der fik dem til at kaste alt fra sig og løbe om foran huset.

Det var Erik den Rødes kone, som råbte. Hun havde siddet foran huset og spundet, da hun havde set et skib komme sejlen ind i Eriksfjord. Hun havde rejst sig – skygget med hånden over øjnene – jo, det var Leif, der kom hjem!

Og så havde hun råbt, så man havde kunnet høre det langt bort:

»Leif kommer – Leif kommer!«.

Alle løb ned til stranden. Skibet lagde til. Det var Leif; alle hans mænd var med og desuden en stor flok fremmede, der gik med ham op til Brattahild. »Vi fandt dem på et skær«, fortalte de, »de var skibbrudne«.

I en fart samlede gårdens folk og naboerne i hallen på Brattahlid, og Leif måtte fortælle.

Men der blev fortalt kort. Leif var ikke af dem, der talte så meget. Men rejsens mål havde man nået. Man havde været i det nye land; det var et godt land, der nok var værd at besøge igen.

Og Leif fortalte ---

Den første rejse til Amerika

Overfarten var gået godt, sagde Leif. De var først kommet til det land, som Bjarne havde set sidst: det flade land med bræer bagved.

De havde sat båden i vandet og var roet ind.

»Vi vil i land«, havde Leif sagt, »folk skal ikke sige om os, at vi ikke brød os om at se det nye land, sådan som de sagde om Bjarne«.

Men landet var ikke rart. Det var koldt og øde, der voksede ikke græs, og på stranden lå den ene store sten ved siden af den anden.

»Lad os sejle videre«, sagde Leif, »det her er ikke noget. Men landet må have et navn«.

De kaldte landet Hellsu-land – det betyder landet med de store sten.

De højste igen sejlet og sejlede videre mod syd, indtil de kom til Bjarnes andet land – det, der var fladt og dækket med skov.

De gik i båden og roede ind. Stranden var her bred og dækket med sand.

Det land kaldte de Mark-land; det betyder skov-land.

Men også der blev de kun kort, for der var ikke særlig spændende. De sejlede så videre mod syd-vest ud over det åbne hav. Vejret var varmt og dejligt. To dage efter så de igen land.

Det var en ø, de var kommet til. De gik i land og ind over dejlige enge med højt græs. Det var tidligt om morgenen, og græsset var vådt af dug. Nogle af mændene lagde hænderne på det våde græs og slikkede duggen af fingrene. De sagde, at de aldrig før havde smagt noget så sødt.

De andre måtte også smage.

Fra øen sejlede de videre ind mod landet bagved. Det var lavvande, og skibet gik på grund. Men de var så ivrige efter at se landet, at de lod skibet blive, hvor det var,

og roede ind mod land i båden. Der var en flod; den roede de op ad, til de kom til en sø.

Her var så dejligt, at man slet ikke kunne tænke sig det bedre: Floden og søen var fuld af store laks; de havde aldrig før set så store laks.

På engene omkring søen voksede vild hvede, og på bakkerne var der skov.

Her ville de blive!

Da det blev højvande, sejlede de skibet ind i søen og bragte deres ting i land.

Så gav de sig til at fælde træer og bygge huse.

Det kunne jo ikke vare så længe, før vinteren kom.

Men vinteren lod vente på sig, så da de var færdige med at bygge huse, bestemte de, at de ville undersøge landet nærmere.

»Vi deler os i to hold«, sagde Leif, »det ene hold bliver hjemme og passer på lejren. Det andet hold går ind i landet og undersøger det, og så skifter holdene«.

Det forslag syntes de andre godt om.

Men Leif sagde så:

»Der er to ting, vi må være enige om: For det første, at det hold, der går ind i landet, aldrig går længere væk, end at de kan komme tilbage samme dag. Og for det andet, at de alle holder sammen og passer på at følges ad«.

Og sådan gjorde de.

Det var et dejligt land med skove og enge og masser af dyr.

»Så I slet ingen mennesker?« afbrød Leifs bror Torvald.

Det havde de aldrig gjort. Der boede vist ingen mennesker i dette gode land.

(Fortsættes i næste nr.)

JUNGLE NYT

REDIGERET AF KAREN HJORTH

LIDT OM DYR DER SER FORSKELLIGE UD SOMMER OG VINTER

Mange dyr har en farve om sommeren og en anden om vinteren. Det er meget praktisk, for så kan de bedre falde sammen med deres omgivelser. Om sommeren kan de gemme sig ved den brune jord, om vinteren i sne.

Hermelinen er lysebrun om sommeren og hvid om vinteren, dens halespids er altid sort. Tidligere brugte man hvid Hermelin med sorte haler til kant på kongelige dragter af rødt fløjl.

Måger er for det meste hvidlige, men Hættemågen har brunt hoved, når den er i sommerdragt. Terner har også mørkt hoved, men de er meget mindre end mågerne.

Størens efterårsdragt har mange hvide pletter, som fældes om foråret, så fuglen får et mørkere udseende.

Gå selv ud i naturen og se, at det passer, eller find andre dyr, der har det ligesådan.

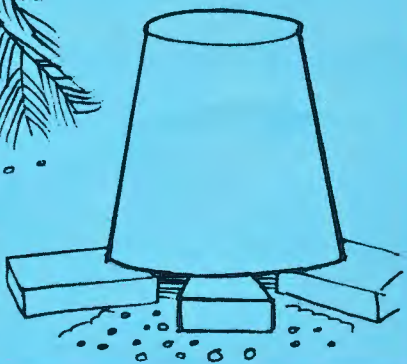

Ved nytårstid tæller man dyrene op i Zoo i København. Når alle er talt op, skulle man være nået op på et tal mellem to og tre tusinde. På billedet ser I forvalter Jensen tælle hjorte.

Læg af grangrene,
hvor man kan
lægge frø til fugle

Spand eller krukke
omvendt på sten,
fuld af korn,
som efterhånden
selv løber ud

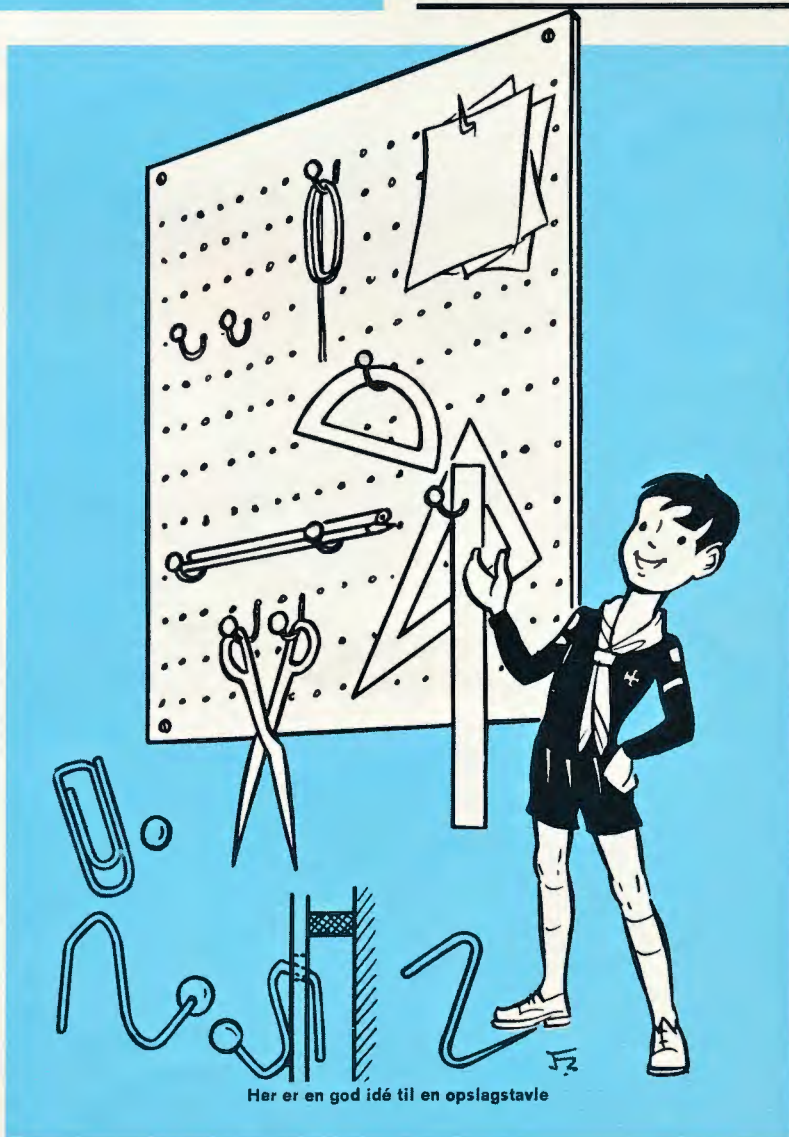
Det er sjovt at fodre fugle, og det giver gode muligheder for at iagttage fuglene. Her er vist foderbeholdere. Det er bedst at bruge dem i skoven. Laver du et fuglebræt hjemme i haven eller ved vinduet, skal du altid sørge for, at der er tag over. Pas på, at brættet sidder sådan, at fuglene kan sidde på det i fred for f.eks. katte eller trafik.

Bliver det frost og sne, er det sjovt at gå ud og kigge på dyrespor. I kan også tage aftryk af dem i gips. Jeres FL ved nok hvordan, I skal gøre. F.eks. i bogen »Årets gang i naturen« kan I finde ud af, hvilke dyrespor I har fundet. Der kan være tale om f.eks. ræv, grævling, hjorte, fugle og – hvis I ikke kommer langt nok væk fra huse – hund og kat.

LILLE OPGAVE

- 1) Skriv det årstal, i hvilket vi fik Dannebrog.
- 2) Læg 2½ times minuttal til.
- 3) Træk klokkeslet fra, som stemmer med solens stilling, når den står i sydvest. –
- 5) Dividér med flokkens bandetal. –

Mon I allesammen fik det samme?

Her er en god idé til en opslagstavle

- 1-3 Forskellige former for bebyggelse
- 4 Trigonometrisk station
- 5 Km sten
- 6 Sogneskel
- 7 Kirke og kirkegård
- 8 Kilde
- 9 Vad
- 10 Spang
- 11 Bro
- 12 Sluse
- 13 Kirketomt
- 14 Ruin
- 15 Kæmpehøj
- 16 Langdysse
- 17 Stendysse
- 18 Vandmølle
- 19 Vejmølle
- 20 Vindkværn
- 21 Vindmotor

KORTSIGNATURER

I Geodætisk Instituts kort 1: 20.000

Vintermånederne kan I glimrende anvende til at dygtiggøre jer i kortlæsning. En af betingelserne herfor er, at I kan signaturerne.

I dette og i næste nummer bringes de almindeligste signaturer. Klip dem ud og klæb dem op på små stykker karton, så I kan bruge dem som spillekort på patruljemøderne.